

РЕШЕНИЕ

Номер 1227 15.09.2020 г. Град Бургас

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Бургас

III-A въззивен граждански състав

На 08.09.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов
Членове: Кремена И. Лазарова
 Красен П. Вълев

Секретар: Жанета Д. Граматикова

като разгледа докладваното от Красен П. Вълев Въззивно гражданско дело №
20202100502083 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение №1710 от 21.07.2020 г. по гр.д. №1350/ 2020 г. на Районен съд-Бургас ГД „Изпълнение на наказанията” гр.София, бул.”Ген.Н.Столетов” №21 е осъдена да заплати на К. П. Н. , ЕГН *****, адрес гр. Бургас, к-с „В.“, ул.“Д.“ №** вх.*, ет.*, чрез адв.Д. Костов. и Г.Михов., сумата от 1142,04 лева (хиляда сто четиридесет и два лева и четири стотинки), представляваща възнаграждение за 146,00 часа положен от ищеца извънреден труд извън времето на дежурство през периода 24.02.2017 г. – 23.02.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба на 24.02.2020 г. до окончателното □ плащане, както и сумата от 428,27 лева (четиристотин двадесет и осем лева и двадесет и седем стотинки), представляваща направените от ищеца разноски по делото, като за разликата до предявения размер възнаграждение от 1200,00 лева и часове - 260 часа, искът е отхвърлен.

С решението К. П. Н. е осъден да заплати на ГД „Изпълнение на наказанията” сумата от 50,92 лева (петдесет лева и деветдесет и две стотинки), представляваща направените от ответника разноски по делото, а ГД „Изпълнение на наказанията“ е осъдена да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС – Бургас държавна такса в размер на 50,00 лева (петдесет лева) и сумата от 98,16 лева (деветдесет и осем лева и шестнадесет стотинки) – възнаграждение за вещо лице.

Постъпила е въззивна жалба от ГД „Изпълнение на наказанията”, с която се обжалва решението в осъдителната част, като неправилно и необосновано.

Сочи се, че съдът е стигнал до погрешни изводи, не е съобразил действителната фактическа обстановка, установените по делото обстоятелства, както и обективната истина, които са от съществено значение за решаване на правния спор. Твърди се, че съдът е кредитирал показанията на свидетел, който също е ищец по граждански дела срещу ответника ГДИН по идентично дело, и е дал предимство на тези показания пред законовата разпоредба на чл.305, ал.1 от ППЗИНЗС.

Излагат се съображения, че идването с 30, 45 или повече минути по-рано на работа не задължава ответника да плаща допълнителен труд на служителя, след като няма писмено разпореждане или нормативен акт, който да го задължава да прави това. Оспорват се

показанията на свидетеля Георгиев, в частта в която е посочено, че времето за сдаване е 45 минути, както и, че осемчасовите смени приключват 30 минути след края на работния ден.

Поддържа се, че времето, през което отстъпващия надзирател изчаква главния надзирател да го освободи и след това да напусне територията на затвора е време, в което той е на разположение. През това време служителят той не полага труд, тъй като правомощията му са приключили в момента, в който е предал дежурството си на застъпващия надзирател. Т.е. той след 08,20 часа в деня на сдаването на наряда няма правомощия, свързани с дежурството, следователно не се полага извънреден труд. Прави се разграничение между полагане на труд и време на разположение, което не следва да се заплаща като положен извънреден труд.

Излагат се съображения се, че действията, които ищецът твърди, че извършва преди и след края на работното време, установено със заповед на началника на затвора, не са му вменени в задължение, т. е. не е налице волеизявление на работодателя или на съответния ръководител за полагане на извънреден труд. Поддържа се, че служителят се явява по собствена инициатива на работното си място във време, което той самият е определил, и това не е основание да му се отчита и заплаща цялото това време като положен труд.

Сочат се множество налични спорове между надзиратели от затвора в Бургас и ГДИН, както и че по 83 от тях са се явили само свидетели, които са същевременно ищци по други дела. Сочи се, че по друга част от делата да допуснати свидетели на ответника ГДИН и се е доказало, че общото време за подготовка, инструктаж, приемане, сдаване и отвод на наряда приключва в рамките на 30 минути общо.

Иска се отмяна на решението в обжалваната част, а при преценка, че искът е основателен, се иска присъдената сума да бъде редуцирана като бъде изчислена на база тридесет минути на 24 часова смяна.

Не са заявени доказателствени искания. Претендират се разноски.

В срока по чл.263 ал.1 от ГПК е постъпил отговор от ответната страна по жалбата К. П. Н. , с който се оспорва жалбата и се иска потвърждаване на първоинстанционното решение.

Относно възражението за кредитираните показания на свидетел, който бил ищец по друго дело, това обстоятелство се определя като недоказано и се сочи, че дори и да е налице това не може да доведе до изключването му от доказателствената маса.

Оспорва се твърдението, че времето извън времето за дежурство е време в което ищецът няма служебни задължения, съответно не би полагал труд. Прави се позоваване на практика на Съда на Европейския съюз - преюдициални заключения на СЕС по тълкуването на Директива 93/104 относно някои аспекти на организацията на работното време и Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно някои аспекти на организацията на работното време/Решение от 09.09.2003 г. по дело C-151/02 Landeshauptstadt Kiel/Norbert Jaeger, Решение от 11.01.2007 г. по дело C-437/05 Jan Vorel/Nemocnice Cesky Krumlov; Решение от 25.11.2010 г. по дело C-429/09 Gunter Fuss/Stadt Halle/. Сочи се, че тези съдебни актове са постановени по преюдициални запитвания и с тях се дава тълкуване, че разграничителният критерий е дали по време на дежурството работникът или служителят е длъжен да бъде на разположение на място, определено от работодателя, тоест, когато работникът или служителят е длъжен да присъства физически на място, определено от работодателя, цялото дежурство се счита за работно време, а когато изпълнява задълженията си на повикване, работното време е само времето, през което действително е положен труд. Неактивната част от дежурствата /време за спане, почивка, храна, физиологични нужди/ също представлява работно време, ако работникът или служителят присъства физически на място, определено от работодателя - дело Jaeger. В Решение от 11.01.2007 г. по дело C-437/05 Jan Vorel/ Nemocnice Cesky Krumlov, като се позовава на предходна своя практика по дело Dellas, СЕС посочва, че дежурствата, изпълнени от работник при режим на физическо присъствие в заведението на работодателя, следва да се считат в своята цялост като работно време, независимо от това дали работникът действително е полагал труд по време на тези дежурства.

Като несъстоятелна е определена тезата за неизпълнение на служебни задължения

извън времето за дежурство. Сочи се, че с заповед е разпоредено явяване на служителите 15 минути преди дежурството за инструктаж, а преди този инструктаж ищецът следва да се яви пред командира на отделение за да бъде преценена неговата годност за носене на службата, както и да научи на кой пост ще я изпълнява, полагайки подпис в ежедневната ведомост. Посочено е и задължението на ищеца да стои на територията на затвора докато се извърши смяната на всички постове, целия наряд сдаде на застъпващите, след което да вземе участие в отвода. Поддържа се, че тези дейности пряко кореспондират на нормативно вменени задължения или, такива вменени силата на нарочна заповед на работодателя.

Не са заявени доказателствени искания. Претендират се разноски.

Депозираната въззивна жалба е допустима - подадена е от процесуално легитимирано лице в срока по чл.259, ал.1 ГПК срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт и отговаря на изискванията на чл.260, ал.1, т.1, т.2, т.4 и т.7 ГПК и чл.261 ГПК.

Предмет на въззивно обжалване е Решение №1710 от 21.07.2020 г. по гр.д. №1350/2020 г. на Районен съд-Бургас в осъдителната част.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните – т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Обжалваното решение е допустимо и валидно, доколкото е постановено от надлежен съдебен състав, в писмен вид и е подписано от разгледалия делото съдия.

Пред Районен съд-Бургас е предявен иск с правно основание чл.19,ал.2 ЗИНЗС вр.с чл.178,ал.1,т.3 ЗМВР.

Производството е образувано по искова молба от К. П. Н. , ЕГН 950622081 ,чрез адв. чрез адв.Михов и адв. Костов против ГД „Изпълнение на наказанията“, гр.София,бул."Ген.Столетов"№21 за присъждане на сумата от 200лв, представляваща възнаграждение за 200 часа положен, но незаплатен извънреден труд за периода от 24.02.2017г до 24.02.2020г ,ведно със законната лихва върху тази сума от депозирането на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Твърди се, че ищецът е държавен служител, заемал длъжност „надзирател“ в Затвор Бургас. За исковия период е полагал труд при 24 часови, 12 часови и 8 часови смени с начало на работния ден 08,00 часа на същия ден и край – 08,00 часа на следващия ден при 24 часовите смени, съответно от 08,00 часа до 20,00 часа и от 20,00 часа до 08,00 часа при 12 часовите смени, а при 8 часовите смени работното време е организирано от 08,00 часа до 16,30 часа. Сочи се, че съобразно т.9 на заповед №453/14.08.2014г на началника на Затвора в Бургас е определено начало на ежедневните инструктажи на наряда на затвора и затворническите общежития 15 мин преди работното време. Твърди ,че организацията на дежурството на надзирателите включва в себе си изпълнение на следните задължения: подготовка за провеждане на инструктаж и участие в инструктаж. След края на инструктажа се осъществява встъпване и сдаване на дежурството, съвместно с предходната смяна. Сочи се, че дейностите по приемане и сдаване на дежурството включват в себе си встъпване на новия дежурен, запознаването му от сменяващия постови за станалите произшествия и получени разпореждания по време на смяната, съвместен обход и проверка на територията и особеностите на поста, като резултатите от проверката се отбелязват в постова книга с писмен рапорт. След сдаването на дежурството, когато постът е въоръжен, надзирателят сдава оръжието на дежурния командир на отделение, който извършва проверка с вписване на резултатите в специален картон. След тези дейности надзирателите участват в провеждането на отвод, в който сдаващото отделение отчита пред дежурния главен надзирател резултатите от дежурството и възникналите проблеми. Сочи се, че след приключване на отвода надзирателят предава получените технически средства, средства за принуда и униформа. Ищецът твърди ,че практически надзирателят се явява на работното си място 7,30 часа и встъпва в дежурство в 8.00 часа, а след приключване на дежурството в 8.00 часа, 20.00 часа или 16.30 часа започват дейностите по предаване на новия постови, като тези дейности , заедно с участието в отвода и предаване на оръжие и технически

пособия отнемат общо 45 минути. Твърди се, че общото време по встъпване и сдаване на дежурството, което е извън времето на дежурство е един час и петнадесет минути, което не е заплащано от работодателя до 11.05.2019г, от когато е разпоредено времето за подготовка и провеждане на инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване от наряд да е 30 минути и се включва в отработеното време. Ищецът твърди, че през исковия период е бил многократно назначаван в наряд и отработеното от него извън дежурството време до 11.05.2019г изобщо не е отчитано, а след това от реално отработеното време е заплащан само половин час. Впоследствие, след изготвяне на съдебно-икономическа експертиза, размерът на иска е увеличен на 2326,86 лева, представляващо възнаграждение на 339 часа положен труд извън дежурство, а в о.с.з. от 07.07.2020 г. намален на 1200 лева, представляващо възнаграждение на 260 часа положен труд извън дежурство

В отговора на исквата молба, претенцията е оспорена като неоснователна. Твърди се, че след отмяна на чл.305, ал.1 ППЗИНЗС е отпаднало изискването назначените в наряд да се явяват в поделението 15 минути преди определеното време за инструктаж. Със заповед № 453/14.08.2014г на началника на затвора Бургас се регламентира определеното време за инструктаж. Съобразно чл.16е, ал.1, т.3 от ППЗИНЗС, времето за инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване от наряд или дежурство са част от работното време, като е оспорено твърдението в исквата молба, че то не е признато за работно време. Твърдението на ответната дирекция е, че това време е включено и заплатено като отработено. Твърди се също, че след 11.05.2019г. въз основа на заповед на главния директор на ГДИН се заплаща допълнително възнаграждение за 30 минути към всеки отработен наряд от 24 часа.

По делото не се спори, че ищецът в производството – К. П. Н. е държавен служител, като през процесния период 24.02.2017 г. до 24.02.2020 г. е работил като надзирател в Затвора в Бургас. Ето защо не се спори по делото, че за същият период ищецът е полагал труд по служебно правоотношение и е изпълнявал 8-часови, 12-часови и 24-часови дежурства по график.

По делото са приобщени писмени доказателства, а именно Заповед №ЧР-05-11/30.01.2015 г., Заповед №ЧР-05-78/09.04.2015 г., Заповед №ЧР-05-120/21.04.2017 г., на министъра на правосъдието, от които е видно, че за дейностите, чието изпълнение изисква непрекъсваемост на работния процес, работното време се организира в 8-, 12- или 24- часови наряди по утвърден график или дежурство, а положеният труд от държавните служители извън установеното работно време се компенсира при условията и в размерите, определени в ЗМВР. С Заповед №453 от 14.08.2014 г. на началника на затвора в гр. Бургас е определена организацията и разпределението на работното време на служителите. Със Заповед №Л-2271/13.05.2019 г. и Заповед №Л-2788/14.06.2019 г., на Главен Директор на ГД „Изпълнение на наказанията“ при министерство на правосъдието е определено времето за подготовка и провеждане на инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване от наряд или дежурство за всички затвори да е в рамките на 30 минути и считано от 11.05.2019 г. същото се включва към отработеното време съгласно чл. 16е, т. 3 от ППЗИНЗС и т. 16 от Заповед №ЧР-05-11/30.01.2015 г. Със Заповед №436 от 01.07.2019 г. на Началника на затвора в гр. Бургас е определено времето за подготовка и провеждане на инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване от наряд или дежурство в Затвор Бургас и ЗО да е при 24 и 12 часови смени-30 минути, а при 12 часови нощни смени, 8 часови смени и всички временни постове по чл.309, ал.3, т.4 от ППЗИНЗС - 15 минути.

По делото е извършена съдебно-счетоводна експертиза, от заключението на която се установява, че периода 24.02.2017 г. – 24.02.2020 г. за ищеца са отчетени 281 броя положени дежурства, от които 24-часовите са 118 на брой, 12-часовите дневни са 99 на брой в това число и едно дежурство в болница, 12-часовите нощни са 63 на брой в това число и четири дежурства в болница, а 8-часовите дежурства са едно на брой. Вещото лице е посочило, че за периода 24.02.2017 г. – 01.07.2019 г. в начислените суми за трудово възнаграждение на ищеца не участват суми за дейности по приемане/сдаване на дежурство, съответно труд за този вид дейност не е заплащан, а за периода 01.07.2019 г. – 24.02.2020 г. в начислените и изплатени суми за трудово възнаграждение участват суми, съответстващи на отработено време съответно 30 минути за 24 и 12 часови дневни смени и 15 минути за 12 часови нощни

смени и 8 часови смени. Заключение на вещото лице е обективно и компетентно изготвено от лице, притежаващо специални знания, и няма основание да не бъде поставено в основата на доказателствените изводи на съда.

Пред Районен съд - Бургас са разпитани двама свидетели - по един на всяка страна. Свидетелят Диан Георгиев работи като надзирател. Твърди, че на работа отива около 07.25 часа, като между 07.30 и 07.45 ч. командирът на отделение минава и проверява дали всички са там, тяхното снаряжение, белезници и униформи, а в 07.45 започва инструктаж до 08.00 ч. Сочи, че сдаването на пост на етаж №3 е най-трудно и отнема поне 20 минути, като счита за невъзможно това да бъде сторено за 10 минути. След като се сдаде пост всички се събират и изчакват, след което започва отвода, който обикновено приключва към 08.45 часа. Същият свидетел сочи и, че вечер инструктажът започва в 19.45 ч., както и, че няма заповед или нормативен акт, които да го задължават да е на работа в 07.30 ч., но това се налага за да се извършват подготвителни действия - проверка на външен вид, белезници, карти.

Свидетелят Дамян Манолов работи на длъжност Началник на Сектор „Надзорно-охранителна дейност“ и твърди, че всички служители от надзорно-охранителния състав следва да се явяват в 07.50 ч. за инструктаж от 01.07.2019г., а преди това този инструктаж е започвал от 07.45 ч. Свидетелства, че продължителността сутрин на инструктажа е до 10 мин, вечерният е не повече от 5 минути, а приемането и сдаването на постовите отнема около 15 минути. Твърди, че освобождаването на 24-часовите и 12-часовите смени е не повече от 5 минути и приключва в 08.20 ч., като надзирателите нямат други задължения и са свободни.

Спорно пред настоящата инстанция е дали ищецът е полагал извънреден труд при положените дежурства в процесния период и евентуално за какво време за съответното дежурство.

Съобразно чл. 19 от ЗИНЗС част от служителите в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и в териториалните й служби са държавни служители, които пряко осъществяват дейности по изпълнение на наказанията или на мярката за неотклонение задържане под стража. По отношение на тази категория служители се прилагат разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи, доколкото в ЗИНЗС не е предвидено друго.

Нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица (чл. 187, ал. 1 ЗМВР и чл. 16а, ал.1 от ППЗИНЗС). Работното време на държавните служители за дейностите, чието изпълнение изисква непрекъсваем работен процес, работното време се организира в 8-, 12- или 24-часови наряди по утвърден график (чл. 16а, ал. 2 от ППЗИНЗС) Съобразно чл. 16д, ал. 2 от ППЗИНЗС работното време на държавните служители, работещи в наряд, се изчислява и отчита в часове, сумирано за тримесечен период. Разпоредбата на чл. 16е от ППЗИНЗС дава изброяване на това какво включва отработеното време, а именно работните часове в рамките на установеното редовно работно време; удълженото работно време; времето за инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване от наряд или дежурство; времето за физиологични почивки; времето за отдих; времето за хранене ;фактически извършената работа по време на разположение (активен период на разположение в поделението); времето за провеждане на професионално обучение и времето на дежурство.

Независимо от горното следва да се има предвид и следното: в разпоредбите на ППЗИНЗС от чл.300 до чл.314 са регламентирани задълженията на нарядът в арестите. Нарядът в арестите се състои от главни надзиратели, младши инструктор по охраната, командир на отделение и надзиратели с функционални задължения на дежурни по арест, постови ,конвоиращи и водачи на специализиран автомобил. Назначените в наряд се явяват в определеното за инструктаж време ,годни да изпълняват служебните си задължения и в установената униформа и снаряжение, а застъпващите в наряд трябва да бъдат облечени в установената униформа и снаряжение и да имат спретнат външен вид. Чл. 307 от ППЗИНС урежда процедурата по инструктаж, а чл. чл. 311 от ППЗИНС смяната на постовите.

Законовите текстове не определят времеви интервал, в който следва да се извършват действията по подготовка и провеждане на инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване

от наряд или дежурство, извършването на които се претендира като извънреден труд.

Съгласно чл.2 от Директива № 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4.11.2003 г. относно някои аспекти на организацията на работното време, работното време е всеки период, през който работникът или служителят или работи, или е на разположение на работодателя и изпълнява своята дейност или задължения, в съответствие с националното законодателство и/или практика. Безспорно по смисъла на чл. 307 и 311 от ППЗИНЗС действията по подготовка и провеждане на инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване от наряд или дежурство са част от задълженията на служителя и следва да се извършват в работно време. В случай, че те не се осъществяват в установеното за работника или служителя време, тези дейности представляват извънреден труд по смисъла на чл. 143, ал. 1 от КТ.

От събраните по делото доказателства, а именно разпитаните свидетели безспорно се установява, че ищецът изпълнява действията по подготовка и провеждане на инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване от наряд или дежурство. Със заповед №453/14.08.2014г на началника на Затвора в Бургас е определено начало на ежедневните инструктажи на наряда на затвора и затворническите обществения 15 мин преди работното време. Видно от Заповед №Л-2271/13.05.2019 г. и Заповед №Л-2788/14.06.2019 г., на Главен Директор на ГД „Изпълнение на наказанията“, както и от Заповед №436 от 01.07.2019 г. на Началника на затвора в гр. Бургас определеното време за подготовка и провеждане на инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване от наряд или дежурство в Затвор Бургас и ЗО а е при 24 и 12 часови смени- 30 минути, а при 12 часови нощни смени, 8 часови смени и всички временни постове по чл.309, ал.3, т.4 от ППЗИНЗС - 15 минути.

Същите времеви интервали се установяват и от показанията на разпитания св. Дамян Манолов. Същият е Началник на Сектор „Надзорно-охранителна дейност“ и като такъв има преки наблюдения за времето през което подчинението му са получавали инструктаж, приемали са и са сдавали смени. Изолирани остават показанията на св. Георгиев, сочещ че времето за инструктаж, сдаване и предаване на смяната отнемат повече от 30 минути, а именно фактът, че след сдаване на смяната се стои на територията на затвора поне до 08.45 часа като се изчакват всички служители. Свидетелят Манолов изрично твърди, че освобождаването на 24-часовите и 12-чсовите смени е не повече от 5 минути и приключва в 08.20 ч., като надзирателите нямат други задължения и са свободни Ако ищецът твърди друго, следва да го докаже при условията на пълно и главно доказване ,а именно, че за всяко от 281 дежурства, дадени в исковия период ,всеки път се е налагало да чака да бъде освободен от територията на затвора и то извън рамките на времето за сдаване и освобождаване от наряд. Такова доказване по делото не е проведено. Фактът ,че има случаи ,в които е напускал територията на затвора към 8,45 часа изобщо не означава, че през това време е извършвал дейности, свързани непосредствено със сдаването на наряда, които са част от служебните му задължения.

Въз основа на гореизложеното Районен съд- Бургас правилно е приел, че за периода до 01.07.2019 г., така положеният от ищеца извънреден труд не е бил заплащан, поради което и за периода 24.02.2017 г. до 30.06.2019 г., през който ищецът е положил 46 на брой 12-часови дневни, 33 на брой 12-часови нощни смени, съгласно Таблица, страница 2 и 3 от заключението, същият има право на допълнително възнаграждение, съответно на отработеното в повече работно време от 30 минути за 12-часовите дневни смени и от 15 минути за 12-часовите нощни смени.

Неправилен е извода на съда обаче, че за 118 на брой 24-часови дежурства в периода м.02.2017 г. – м.02.2020 г., отработеното в повече е в рамките на около един час. От събраните по делото доказателства се установява, че извънредният труд при 24-часовите дежурства не е повече от това при 12-часовите смени, а именно 30 минути.

Поради частичното несъвпадане на крайните изводи на двете инстанции първоинстанционното решение следва да бъде отменено в частта, с която въззивникът е осъден да заплати на въззиваемия сумата над 718,28 лева до пълния присъден размер от 1142,04 лева, а именно 423,76 лева, представляваща възнаграждение за 59,00 часа положен от ищеца извънреден труд, изчислен от съда на база заключението на приетата съдебно-

счетоводна експертиза. Вместо това следва да се постанови, че искът се отхвърля за горницата над 718,28 лева до пълния предявен размер от 1142,04 лева. В останалата част решението следва да бъде потвърдено.

С оглед частичната неоснователност на предявения иск дължимите на ищеца съдебни разноски за адвокатско възнаграждение пред първата инстанция възлизат на 269,36 лева, което налага отмяна на първоинстанционното решение и в частта, с която на ищеца са присъдени разноски за сумата над 269,36 лева до пълния присъден размер от 428,27 лева.

Решението следва да бъде отменено и в частта, с която въззивникът е осъден на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК да заплати по сметка на Районен съд – Бургас сумата над 31,45 лева до пълния присъден размер от 50 лева, представляваща държавна такса и сумата над 61,74 лева до пълния присъден размер от 98,16 лева- възнаграждение за вещо лице, поети от бюджета на съда.

С оглед частичната основателност на жалбата на въззивника следва да бъде присъдена сумата от 83,49 лева, от които 9,28 лева за държавна такса за въззивно обжалване и 74,21 лева за юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 200 лева за двете инстанции съобразно чл. 78, ал. 8 вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед частичната неоснователност на жалбата на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК въззиваемият има право на разноски за заплатено адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция в размер на 251,58 лева, като възнаграждението не е прекомерно и е съобразено с минималните размери по Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На основание чл. 280, ал. 3, т. 3 ГПК решението не подлежи на касационно обжалване, поради което е окончателно.

Така мотивиран, Окръжен съд-Бургас

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №1710 от 21.07.2020 г. по гр.д. №1350/ 2020 г. на Районен съд-Бургас в **ЧАСТТА**, с която ГД „Изпълнение на наказанията” гр.София, бул.”Ген.Н.Столетов” №21 е осъдена да заплати на К. П. Н. , ЕГН ***** сумата над 718,28 лева до пълния присъден размер от 1142,04 лева и сумата над 269,36 лева до пълния присъден размер от 428,27 лева, представляваща направени от ищеца разноски по делото, както и в частта, в която с която е ГД „Изпълнение на наказанията” гр.София, бул.”Ген.Н.Столетов” №21 осъдена да заплати по сметка на Районен съд-Бургас сумата над 31,45 лева до пълния присъден размер от 50 лева, представляваща държавна такса и сумата над 61,74 лева до пълния присъден размер от 98,16 лева, представляваща възнаграждение за вещо лице.

като вместо него **ПОСТАНОВЯВА**

ОТХВЪРЛЯ предявения от К. П. Н. против ГД „Изпълнение на наказанията” иск за присъждане на сумата от 423,76 – разликата над сумата от 718,28 лева до пълния присъден размер от 1142,04 лева, представляваща възнаграждение за 59,00 часа положен от ищеца извънреден труд извън времето на дежурство през периода 24.02.2017 г. – 23.02.2020 г.,

ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба на 24.02.2020 г. до окончателното ѝ плащане

ПОТВЪРЖДАВА Решение №1710 от 21.07.2020 г. по гр.д. №1350/ 2020 г. на Районен съд-Бургас в останалата част.

ОСЪЖДА К. П. Н. , ЕГН *** да заплати на ГД „Изпълнение на наказанията”** гр.София, бул.”Ген.Н.Столетов” №21 сумата от **83,49 лева**, представляваща разноски, от които 9,28 лева за държавна такса за въззивно обжалване и 74,21 лева за юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

ОСЪЖДА ГД „Изпълнение на наказанията” гр.София, бул.”Ген.Н.Столетов да заплати на **К. П. Н. , ЕГН ***** сумата от 251,58 лева**, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____